

- 2) Onko kilpailumuotoista sitoumusbridgeä pidettävä arvonlisäverodirektiivin 2006/112 132 artiklan 1 kohdan mukaisesti alakohdassa tarkoitettuna urheiluna?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia nro 38 de Barcelona (Espanja) on esittänyt 17.2.2016 – Banco Santander S.A. v. Mahamdou Demba ja Mercedes Godoy Bonet

(Asia C-96/16)

(2016/C 145/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Juzgado de Primera Instancia nro 38 de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Banco Santander S.A.

Vastaajat: Mahamdou Demba ja Mercedes Godoy Bonet

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yritystoiminnassa omaksuttu käytäntö, jonka mukaisesti luottoja luovutetaan tai ostetaan tarjoamatta kuluttajalle mahdollisuutta lakkauttaa velka maksamalla hinta, korot, kulut ja oikeudenkäyntikulut luovutuksensaajalle, unionin oikeuden ja erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan ⁽¹⁾ 38 artiklan, Lissabonin sopimuksen 2 C artiklan sekä SEUT 4 artiklan 2 kohdan, SEUT 12 artiklan ja SEUT 169 artiklan 1 kohdan mukainen?
- 2) Onko kyseinen yritystoiminnassa omaksuttu käytäntö, jonka mukaisesti kuluttajan velka ostetaan alhaiseen hintaan ilman hänen suostumustaan ja hänen tietämättään, niiden periaatteiden mukainen, joista säädetään kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/13/ETY, ⁽²⁾ sekä laajemmin arvioituna tehokkuusperiaatteen ja kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan mukainen, kun tätä käytäntöä ei oteta sopimuksen yleisiin ehtoihin tai kohtuuttomaan ehtoon eikä kuluttajalle anneta mahdollisuutta osallistua tähän liiketoimeen etuosto-oikeuden nojalla?
- 3) Onko direktiivin 93/13 ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan nojalla kuluttajien ja käyttäjien suojan sekä sitä kehittävän yhteisön oikeuskäytännön turvaamiseksi unionin oikeuden mukaista, että yksiselitteiseksi perusteeksi vahvistetaan se, että kuluttajien kanssa tehtävissä lainasopimuksissa, joissa ei ole realivakuutta, sopimusehto on kohtuuton, jos siitä ei ole neuvoteltu ja jos siinä vahvistetaan viivästyskorko, joka on yli kaksi prosenttiyksikköä korkeampi kuin alun perin sovittu pääomalle suoritettava korko?
- 4) Onko direktiivin 93/13 ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan nojalla kuluttajien ja käyttäjien suojan sekä sitä kehittävän yhteisön oikeuskäytännön turvaamiseksi unionin oikeuden mukaista, että tämän seurauksena vahvistetaan, että pääomalle suoritettavaa korkoa kertyy maksettavaksi edelleen siihen saakka, kun velka on maksettu kokonaan?

⁽¹⁾ EYVL 2000, C 364, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 95, s. 29.